

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

har derfor ment det forsvarligt og rigtigt at imødekomme de Andragender, der er fremsat. Man har undersøgt Spørgsmaalet for lignende Omraaders Vedkommende, og det viser sig, at inden for Statsbanerne har man ogsaa taget Hensyn hertil ved Fastsættelsen af Lønnen for Ekstraarbejdere for Statsbanerne, og man giver jo ogsaa Statens Tjenestemænd et ekstra Stedtillæg i Forhold til Landkommunerne i de Kommuner, der ligger omkring København, f. Eks. Gentofte, Lyngby, Taarbæk, Søllerød, Birkerød og Hørsholm, og det er jo netop i disse Distrikter, der her er Tale om at yde et ekstra Tillæg til Skovarbejderne.

Naar man paa lignende Omraader har ment det rigtigt og forsvarligt at gaa med til en saadan ekstra Forhøjelse, har vi naturligvis i Ministeriet og i Statsskovdirektoratet ment, at det maatte være forsvarligt ogsaa med Hensyn til Skovarbejderne. Jeg har derfor imødekommet dette Andragende. Naar Venstres Ordfører nu fremhæver, at han ikke forstaar, hvorfor vi undlader at foreslaa Forhøjelse for de faste Skovarbejdere ligesom for de løse Skovarbejdere, skal jeg sige, at det er ganske simpelt, fordi Hovedbegrundelsen for Forhøjelsen er Fordyrelsen af Boliger, som er mere fremtrædende her end andet Steds, og de faste Skovarbejdere har Fribolig, saa der gælder den Begrundelse ikke. Jeg forstaar ikke, at man ikke fra Oppositionens Side kan gaa med til den Forhøjelse, der her Tale om. Der er her Tale om Arbejdere, der har godt 2 000 Kr. om Aaret, for saa vidt som de har Arbejde hele Aaret rundt, og Forhøjelsen vil komme til at andrage godt 300 Kr., atter for saa vidt som de har Arbejde hele Aaret rundt, og det i en Egn, hvor man erkender, at Levevilkaarene er dyrere end i tilsvarende Skovdistrikter, og hvor navnlig Boligerne er dyrere, og en Egn, hvor man over for Statens andre Arbejdere tager det Hensyn at give dem et ekstra Tillæg. Jeg synes, det er beklageligt, at det eneste Punkt paa dette Budget, som omhandler saa mange Millioner Kroner, man gaar imod, er dette Forslag, der kun drejer sig om en mindre Lønforhøjelse til en lille Kreds af Skovarbejdere, som derved dog kun bliver stillet paa lignende Maade som andre. Det er karakteristisk for de to Partier at indtage en saadan Stilling, men derfor er det lige sørgeligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Foranlediget af den ærede Ordførers sidste Replik vil jeg gerne sige, at det faar nu vise sig, naar Fortrykket kommer, om den ærede Ordfører har udtalt sig, som jeg mener han har det, nemlig paa den Maade, at Det konservative Parti gaar imod Forslaget, eller om han har udtalt sig paa den Maade, som han selv mener. Dette faar nu staa hen, men der er vel ingen Tvivl om, at den højtærede Landbrugsminister, idet han forlod Talerstolen, gjorde en Gestus — det er jo blevet moderne i den store Verdens Politik at gøre Gestus — i Retning af Partiet og sagde, at han beklagede, at det eneste Punkt, paa hvilket Oppositionen var imod noget paa Landbrugsministeriets Budget, var med Hensyn til disse Lønninger. Der kan vel ikke være anden Mening med Ordet „imod“, end at han dermed mener, at vi vil stemme imod det? Vi har givet Udtryk for, at vi i den givne Situation stiller os nogenlunde neutralt, og det giver vi praktisk Udtryk ved ikke at stemme, og saa maa jeg hævde, at saa er det, som sagt, ud over den Gestus, som Ministeren paa Linie med Hitler og andre store Mænd i denne Verden gjorde. . . . (*Hartwig Frisch:* Han vilde netop ikke gøre den). Han vilde ikke gøre en Gestus til, ærede Formand for det socialdemokratiske Parti, men det kan jo være, at vor herverende ogsaa efter Omstændighederne store Landbrugsminister vil gøre en til. Men jeg maa altsaa benægte, at mit Parti vil stemme imod.

Jensen (Broby): Da jeg sidst var heroppe, omtalte jeg ikke Ændringsforslagene Nr. 49 og 272, men jeg vil gerne sige nogle faa Ord om dem. Det drejer sig om Statens Overtagelse af Vildmosen.

Da denne Ordning i Fjor blev truffet, gik mit Parti imod, nærmest fordi vi ønskede et særskilt Regnskab for Vildmosen, saa man til enhver Tid kunde være klar over, hvad der foregik deroppe, men det kunde vi ikke faa. Den naturlige Konsekvens heraf skulde være, at vi ogsaa gik imod disse Ændringsforslag, men da Pengene nu for den store Parts Vedkommende er afholdt, og det nu kun er et Restbeløb og nogle Renter, der skal betales, vil vi afholde os fra at stemme over Ændringsforslagene Nr. 49 og 272 ud fra den Betragtning, at vi jo alligevel ikke kan ændre noget i dette Forhold — men vor Stilling er altsaa klar og tydelig.

Endelig vil jeg sige til den højtærede Landbrugsminister, at man ikke uden videre kan sammenligne Stedtil læggene i Gentofte